

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 1/2024 7.01.2024

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.”

(z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Dzisiaj przeżywamy dzień wielkiej radości. Jezus napełniony Duchem Świętym i prowadzony przez Niego wyrusza w drogę. Dzięki dziełu Jezusa i my możemy kochać Bożą miłością. ks. Robert Grohs, proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Bóg zbawił nas zamieszkując pośród nas: żył w rodzinie, w jej codzienności. Nie unikał trudności, wręcz przeciwnie wybierając rodzinę „doświadczoną w cierpieniu”, mówi do naszych rodzin: nie jesteście same!” „Módlmy się nadal za narody, które cierpią z powodu wojen: za umęczony naród ukraiński, naród palestyński i izraelski, naród sudański, udręczonych Rohińdża i wielu innych. Ci, którzy mają swój udział w tych konfliktach, niech posłuchają głosu sumienia.” **„Uczmy się przeżywać każdy dzień, każdą chwilę, każde zajęcie z wewnętrznym spojrzeniem zwróconym na Jezusa. Radości i smutki, satysfakcje i problemy. Wszystko w obecności i z łaską Jezusa. Wszystko z wdzięcznością i nadzieją.”** (31.12) „#MódlmysięWspólnie, aby nowe technologie pozostawały w służbie wobec rodziny ludzkiej oraz pomagały budować drogi braterstwa. #WDP2024 ” „Wszyscy mamy braki, samotności, pustki oczekujące wypełnienia. Kiedy odczuwamy pokusę zamknięcia się w sobie samych, idźmy do Maryi, Matki pełni; kiedy nie potrafimy rozplątać węzłów życia, szukajmy w Niej ratunku.” „Świat potrzebuje spojrzenia na matki i na kobiety, aby znaleźć pokój, wyjść z przemocy i nienawiści. A każde społeczeństwo musi szanować, chronić i cenić każdą kobietę, wiedząc, że kto rani choćby jedną kobietę, bluźni przeciw Bogu, zrodzonemu z niewiasty.” „Polecajmy nowy rok Matce Bożej. Poświęćmy jej nasze życie. Ona z czułością będzie potrafiła ujawnić jego pełnię. Ponieważ doprowadzi nas do Jezusa, pełni czasu, każdego czasu. Niech ten rok

będzie pełen Pańskiego pocieszenia.” (1.01) „Spójrzcie na ukrycie i małość Jezusa w grocie, popatrzcie na prostotę szopki. I bądźcie pewni, że dobro, nawet gdy jest ukryte i niewidoczne, wzrasta bez hałasu, niespodziewanie się mnoży oraz rozsiewa zapach radości.” (4.01) „Boga, który przychodzi, aby nas nawiedzić, nie znajdujemy, stojąc w miejscu w jakiejś pięknej teorii religijnej, ale tylko wyruszając w drogę, szukając znaków Jego obecności w codziennej rzeczywistości, a przede wszystkim spotykając i dotykając ciała naszych braci.” (6.01)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w święto Chrztu Pańskiego, prosimy Ojca, aby Jego „przybrane dzieci, odrodzone z wody i Ducha Świętego, zawsze żyły w Jego miłości”.
2. Kończy się Okres Narodzenia Pańskiego. Od jutra rozpoczyna się Okres Zwykły.
3. Jeszcze dwa tygodnie trwać będzie wizyta duszpasterska (kolęda) w naszych domach. Nadal mogą zgłaszać się chętni na spotkanie w terminie innym niż zaproponowany.
4. Dziś o 10:15 odbędzie się spotkanie rodziców dzieci pierwszokomunijnych, jutro – Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, w środę – kandydatów do bierzmowania z kl. siódmej, a za tydzień w niedzielę – Żywego Różańca.
5. We czwartek nasz dekanat truskolaski zaproszony jest na Jasną Górę, by w imieniu archidiecezji częstochowskiej podjąć czuwanie modlitwne przygotowujące nawiedzenie Maryi w parafiach. Proszę o zgłaszanie się chętnych do wspólnego wyjazdu o 20:15. Powrót z czuwania nastąpi po Mszy św., około 1:15.
6. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „W kolejce do nieba” o tym, po co Kościołowi kolejni święci oraz tekst o eskalacji agresji wobec wierzących.
7. W „Oblubieńcu” znajdziemy drugą część Listu św. Jana Pawła II do rodzin.
8. Dziękuję tym, którzy złożyli kolejne ofiary na termomodernizację kościoła.
9. Jeszcze dziś można włączyć się w naszej parafii w ogólnopolską akcję „Pacuszka dla Maluszka”. Pomagamy małym dzieciom, które przebywają w Ośrodku „Ufność” w Częstochowie.
10. W ramach Oratorium św. Józefa ruszyła już nauka gry w szachy. W każdej chwili do grup uczących się tej gry mogą dołączyć kolejni chętni w wieku od 6 do 16 l.
11. Zapraszam serdecznie naszą młodzież w wieku od 13 do 18 lat na „Wypad w góry z Jezusem”, czyli parafialny wyjazd do Zakopanego od 5 do 7 lutego. Będzie to dobry czas odpoczynku i nabierania sił we wspólnocie i przy Bogu. Więcej informacji znajdziemy na plakacie zamieszczonym przy wejściu do kościoła i w Oblubieńcu (zapisy: tel. 883985709).
12. Odszedł od nas do Boga śp. Wacław Janik, l. 75 oraz śp. Jacek Jaśkiewicz z ul. Mickiewicza, l. 60. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

List do rodzin *Gratissimam sane* św. Jan Paweł II, cz. 2

W Kanie Galilejskiej, dokąd Jezus był zaproszony na gody weselne, słyszymy wezwanie Jego Matki: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5). To

wezwanie odnosiło się wówczas do sług weselnych. Odnosi się ono jednak pośrednio do nas wszystkich, którzy oto wkraczamy w Rok Rodziny. To, co mówi do nas Chrystus w tym momencie, zdaje się być w szczególności właśnie wezwaniem do wielkiej modlitwy z rodzinami i za rodziny. Matka Chrystusa zaprasza nas, abyśmy przez tę modlitwę zjednoczyli się z Jej Synem, który miłuje każdą ludzką rodzinę. Dał temu wyraz zaraz na początku swej odkupieńczej misji, właśnie przez swą uświęcającą obecność w Kanie Galilejskiej. Ta Chrystusowa obecność trwa.

Prośmy za wszystkie rodziny całego świata, modląc się przez Niego, z Nim i w Nim do Ojca, „od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi” (Ef 3,15).

I. CYWILIZACJA MIŁOŚCI

„Mężczyznę i niewiastę stworzył ich”

6. Nasz wielki i zróżnicowany kosmos - świat istot żyjących - wpisany jest w ojcostwo samego Boga jako w swój odwieczny pierwowzór (por. Ef 3, 14-16). Wpisany jest - oczywiście - na zasadzie rozległej analogii. Poprzez tę analogię, która wyraża się już na początku, w Księdze Rodzaju, dochodzimy do wyodrębnienia ludzkiego rodzicielstwa, a więc także ludzkiej rodziny. Kluczem do tego jest bardzo mocno uwydatniona w tym samym tekście zasada „obrazu” i „podobieństwa” Boga samego (por. Rdz 1,26).

Bóg stwarza mocą swego słowa: „Niechaj się stanie” (np. Rdz. 1,3). Rzeczą znamioną jest, iż to stwórcze słowo Boga - w przypadku stworzenia człowieka - dopełnione jest zwrotem: „Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam” (Rdz 1,26). Stwórca jak gdyby wchodził w siebie przed stworzeniem człowieka, szukając wzoru i natchnienia w tajemnicy swojego Bytu, która poniekąd już tutaj objawia się jako Boskie „My”. Z tej tajemnicy Bóg wyprowadza stwórczo ludzką istotę. Czytamy: „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę” (Rdz 1,27).

Do tych nowych istot Stwórca mówi, błogosławiąc: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną” (Rdz 1,28). Księga Rodzaju używa tych samych słów, co przy stworzeniu innych istot żyjących: „rozmnażajcie się” - równocześnie jednak ich sens analogiczny jest bardzo wyraźny. Czyż nie jest to właśnie analogia rodzenia i rodzicielstwa, którą trzeba odczytywać poprzez cały kontekst? Żadna z istot żyjących poza człowiekiem nie została stworzona „na obraz i podobieństwo Boga”. Ludzkie Rodzicielstwo jest biologicznie podobne do prokreacji innych istot żyjących w przyrodzie, ale istotowo jest „podobne” - ono jedno - do Boga samego. Takie właśnie rodzicielstwo stoi u podstaw rodziny jako ludzkiej wspólnoty życia: jako wspólnoty osób zjednoczonych w miłości (comunio personarum).

W świetle Nowego Testamentu widać wyraźnie, że odniesienia dla tej wspólnoty, jej pierwowzoru, należy szukać w Bogu samym. Zawiera się on w trynitarnej tajemnicy Jego Życia. Boskie „My” jest przedwiecznym prawzorem dla ludzkiego „my” - tego przede wszystkim, jakie mają stanowić mężczyzna i kobieta, stworzeni

na obraz i podobieństwo Boga samego. Słowa Księgi Rodzaju zawierają prawdę o człowieku, której odpowiada najszerzej rozumiane doświadczenie ludzkości: człowiek jako mężczyzna i kobieta „od początku” - całe życie ludzkiej zbiorowości - wspólnoty, społeczności i społeczeństwa noszą znamię tej pierwotnej dwoistości. Stanowi o niej męskość i kobiecość poszczególnych osób, a każda wspólnota czy społeczność czerpie z tej dwoistości swą szczególną charakterystykę i szczególnie bogactwo we wzajemnym dopełnianiu się osób. Zapis Księgi Rodzaju dotyczący dzieła stworzenia zdaje się mówić o tym nade wszystko, gdy stwierdza: „mężczyzną i kobietą stworzył ich” (por. Rdz 1,27). Jest to również pierwsze stwierdzenie jednakowej godności obojga: oboje na równi są osobami. Osobowa konstytucja obojga oraz osobowa godność jest „od początku” wyznacznikiem dobra wspólnego ludzkości w różnych wymiarach i zakresach. Do tego dobra wspólnego wnoszą oboje: mężczyzna i kobieta, właściwy sobie wkład. Dzięki temu dobro wspólne ludzi posiada u samych podstaw charakter komunijny i komplementarny zarazem.

Przymierze małżeńskie

7. Rodzinę rozumiało się zawsze jako pierwszy i podstawowy wyraz natury społecznej człowieka. Dziś rozumie się ją zasadniczo w taki sam sposób. Równocześnie jednak w naszych czasach zostaje uwydatnione to, co dla tej najmniejszej, a zarazem fundamentalnej ludzkiej społeczności jest istotne od strony mężczyzny i kobiety jako osób.

Rodzina jest społecznością osób, dla których właściwym sposobem bytowania - wspólnego bytowania - jest „komunia”: *communio personarum*. W tym wyraża się też - z uwzględnieniem całej dysproporcji bytowej - podobieństwo do Boskiego „My”. Tylko osoby zdolne są do bytowania „in communionem”. Rodzina bierze początek z takiej małżeńskiej wspólnoty, którą Sobór Watykański II określa jako „przymierze”. W tym przymierzu mężczyzna i kobieta „wzajemnie się sobie oddają i przyjmują” (Sobór Watykański II, Konstytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym *Gaudium et spes*, 48).

Księga Rodzaju naprowadza nas na tę prawdę, gdy mówiąc o konstituowaniu się rodziny poprzez małżeństwo, stwierdza: „Mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz 2,24). Chrystus w Ewangelii, w rozmowie z faryzeuszami przytacza te same słowa, dodając: „A tak już nie są dwoje, ale jedno ciało. Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela” (Mt 19,6). Na nowo ujawnia On treść normatywną, jaką w sobie zawiera stwierdzenie faktu, który istniał od początku (Mt 19,8). Fakt ten zawsze nosi w sobie tę samą zawartość normatywną.

Jeżeli Nauczyciel ją „teraz” potwierdza, to dlatego, aby u progu Nowego Przymierza uczynić dla wszystkich jasnym i jednoznacznym charakter nierozzerwalny małżeństwa jako fundamentu dobra wspólnego rodziny.

Kiedy wraz z Apostołem zginamy kolana przed Ojcem, od którego bierze początek wszelkie rodzicielstwo (por. Ef 3,14-15), wiemy, iż rodzicielstwo jest wydarzeniem, przez które rodzina, już zaistniała dzięki przymierzu małżeńskiemu, urzeczywistnia się „w pełnym i specjalnym sensie” (św. Jan Paweł II, Adhortacja Apostolska *Familiaris consortio*, 69). Macierzyństwo urzeczywistnia się za sprawą

ojcostwa, a równocześnie ojcostwo za sprawą macierzyństwa jako owoc tej życiodajnej dwoistości, jaką Stwórca obdarzył istotę ludzką „od początku”.

W niniejszym Liście do Rodzin pojawiają się dwa pojęcia, które są sobie bliskie, ale nie tożsame. Jest to pojęcie „komunii” oraz pojęcie „wspólnoty”. „Komunia” dotyczy relacji międzypersonalnej pomiędzy „ja” i „ty”. „Wspólnota” natomiast zdaje się ten układ przekraczać w kierunku „społeczności”, w kierunku jakiegoś „my”. Rodzina jako wspólnota osób jest równocześnie pierwszą ludzką „społecznością”.

Rodzina powstaje wówczas, gdy urzeczywistnia się przymierze małżeńskie, które otwiera małżonków na dojrzałą wspólnotę miłości i życia, dopełniając się w sposób specyficzny poprzez zrodzenie potomstwa. W ten sposób „komunia małżonków daje początek „wspólnocie”, jaką jest rodzina. Cała ta „wspólnota” rodzinna jest dogłębnie przeniknięta tym, co stanowi samą istotę „komunii”. Czyż jakkolwiek inna „komunia” może być porównana z tą, jaka istnieje pomiędzy matką a dzieckiem, tym dzieckiem, które ona naprzód nosi w swym łonie, a potem wyduje na świat?

Wraz z zaistnieniem rodziny pojawia się nowa jedność, w której „komunijna” jedność rodziców znajduje swe dopełnienie. Doświadczenie uczy, iż dopełnienie to jest zarazem powinnością oraz wyzwaniem. Powinność zwraca się w stronę małżonków oraz ich pierwotnego przymierza. Zrodzone przez nich dzieci powinny umocnić przymierze, wzbogacając i pogłębiając małżeńską komunię ojca i matki. Jeśli bywa inaczej, wówczas natychmiast trzeba pytać, czy egoizm, który z powodu grzeszności człowieka - kryje się także w miłości mężczyzny i kobiety, nie jest silniejszy od tej miłości. Trzeba, aby małżonkowie zdawali sobie z tego sprawę. Trzeba też, aby od początku mieli serca i myśli zwrócone w stronę Boga; w stronę Tego, „od którego pochodzi wszelkie rodzicielstwo”, ażeby ich ludzkie rodzicielstwo stawało się za każdym razem źródłem odnowienia miłości.

Samo w sobie jest rodzicielstwo potwierdzeniem miłości, pozwala odkrywać za każdym razem jej rozmiar i pierwotną głębię. Nie dzieje się to jednak w sposób automatyczny. Jest zadane obojgu: mężowi i żonie. Stanowi w życiu każdego taką „nowość” i takie bogactwo, że nie można do niego przybliżyć się inaczej, jak „na kolanach”.

Doświadczenie uczy, że te ludzkie miłości, które same z siebie zorientowane są w stronę rodzicielstwa, macierzyństwa i ojcostwa, nieraz doznają głębokiego kryzysu, są zagrożone. W takich sytuacjach należałoby zwrócić się do poradni małżeńskich i rodzinnych, w których można uzyskać pomoc psychologów oraz psychoterapeutów odpowiednio przygotowanych. Nie można jednak zapominać, że w mocy pozostają zawsze te słowa Apostoła: „zginam kolana moje przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi”. Małżeństwo, sakramentalne małżeństwo, jest przymierzem osób w miłości.

A miłość może być ugruntowana i chroniona tylko przez Miłość, tę Miłość, jaka „rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5,5). Czyż modlitwa Roku Rodziny nie powinna się skupić wszędzie - a zwłaszcza w niektórych środowiskach - na tym właśnie punkcie krytycznym i decydującym, jaki stwarza przejście od małżeńskiej miłości do rodzenia i do rodzicielstwa? Czyż to nie

wtedy właśnie staje się nieodzowne nowe „nawiedzenie serc”, o jakie Kościół prosi Ducha Świętego w Sakramencie Małżeństwa?

Apostoł, zginając kolana swe przed Ojcem, prosi, ażeby „sprawił [...] przez Ducha swego wzmocnienie wewnętrznego człowieka” (Ef 3, 16). O tę „siłę wewnętrznego człowieka” chodzi w całym życiu rodziny, zwłaszcza we wszystkich momentach krytycznych, kiedy wypada zdawać trudny egzamin z miłości - z tej miłości, jaką małżeńskie ślubowanie wyraża w słowach: „że cię nie opuścę aż do śmierci”.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 7.01 – Święto Chrzta Pańskiego

7:00 Różaniec św.
7:30 Wypominki
8:00 Msza św.
za zmarłych
wymienionych
w wypominkach
rocznych

11:00 Za parafian

18:00 † Jerzego Waselę od kolegów z firmy „Bosco2”

KONIEC OKRESU NARODZENIA PAŃSKIEGO I ROZPOCZĘCIE OKRESU ZWYKŁEGO

Poniedziałek 8.01

7:00 † Andrzeja Derbisza od Zakładu Pogrzebowego Gibert

18:00 O Boże błogosławieństwo dla Kacpra Gwiżdzińskiego z okazji 18. urodzin
Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19:00)

Wtorek 9.01

18:00 1.) † Monikę Sztanderę od sąsiadki Jadwigi Lamik z rodziną
2.) † Piotra Zielonkę od kuzynek Ani i Kariny z rodzinami

**WYPAD W GÓRY Z
JEZUSEM**

Zapraszamy młodzież w wieku 13-18 lat

KIEDY? 5-7 LUTEGO 2024
GDZIE? ZAKOPANE

"Radowcie się zawsze w Panu;
jeszcze raz powtarzam:
radujcie się!" (1P 4, 4)

Więcej informacji i zapisy: 883 985 709

Środa 10.01

7:00 † Bronisława Jelonka od Zakładu Pogrzebowego Cieśla

17:30 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy**

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Małgorzaty, Doroty i Beaty
- 3.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 4.) O wolę i moc Ducha Świętego do walki duchowej dla młodych z naszej parafii
- 5.) † Stanisława, Jana, Konstancję, Józefa, Helenę, Barbarę, Joannę i Kazimierza Paruzelów, Rozalię, Franciszka, Tadeusza, Monikę i Mieczysława Sztanderów, Czesława Snekę, Mariannę Sikorę, Krystynę Bronder, Donatę Szymańską, Helenę Machura, Mariannę i Bronisława Bojanowskich
- 6.) † Józefa Wójcika, zmarłych z rodziny Wójcików i Kasprzaków oraz Jerzego Turka
- 7.) † Józefa (10 r.) i Barbarę Ułamków
- 8.) † Wandę Kulej od sąsiadów Mazurków
- 9.) † Andrzeja Derbisza od Kasi i Gosi
- 10.) † Jana Kozucha od swatki Marianny z rodziną
- 11.) † Kazimierza (10 r.) i Włodzimierza Pasieków, Cezarego Mleczo
- 12.) † Małgorzatę Kałę od męża Henryka
- 13.) † Michała Mstowskiego od Andrzeja Kały z rodziną
- 14.) † Barbarę Paruzel od wychowawczynie Pelagii Pach z rodziną
- 15.) † Helenę Paruzel od zięcia Bronisława i wnuczek: Sylwii, Ilony i Doroty z rodzinami
- 16.) † Józefa Kozaka od rodziny Kałów i Mstowskich
- 17.) † Janinę Janik od szwagierki Gertrudy z rodziną
- 18.) † Wojciecha Janika od siostry Izy
- 19.) † Kazimierza Trzepizura od Ewy i Krzyśka
- 20.) † Sabinę Groszek od Mariusza Matysiaka
- 21.) † Alinę Lach od Zakładu Pogrzebowego Starczewski
- 22.) † Józefa Deszcza od żony Janiny
- 23.) † Jacka Matyję od swatów Guzych i koleżanki Renaty Mirek
- 24.) † Andrzeja Błaszczyka od wnuków Oliviera i Kordiana
- 25.) † Krystynę Bogus od syna Mirosława z rodziną
- 26.) † Stefana Pawelaka od Żywego Różańca
- 27.) † Izabelę Kozak od córki Zofii z rodziną
- 28.) † Lilę Dawidowicz od siostrzeńca Rafała i Wojciecha z rodzinami
- 29.) † Janinę Pasiekę od dyrekcji i pracowników Szkoły Podstawowej we Wręczyca Wielkiej

Czwartek 11.01

18:00 1.) † Krystynę Ceglarek od Haliny Makles

2.) † Jerzego Waselę od rodziny Dorożyńskich

Piątek 12.01

18:00 1.) † Franciszka Bułacińskiego od rodziny Chudych

2.) † Krystynę Ceglarek od rodziny Marczyków

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21.30)

Sobota 13.01

9:00 † Józefa Cichonia od syna Mirosława z rodziną i swatów Sławutów

16:00 O Boże błogosławieństwo dla Marcela Bezy z okazji 1. urodzin

18:00 † Eugenię i Władysława Dzieźów

Niedziela 14.01 – Druga Niedziela w Ciągu Roku

7:15 **Różaniec św.**

8:00 † Józefa (r.), Danutę, Marcina i Antoninę Marczyków, Marcina i Stanisławę Adamików, Stanisława Płaszczymąkę

11:00 Za parafian

18:00 † Aleksandra Krysiaka (6 r.)

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:00–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 7:30 i sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881